

Öğrencilerin Eğitilmesi

Oturum 3: Öğrencilik nedir? (2b)

Ron Lively, M.Div., M.A. tarafından sunulan – BiblicalMentoring.org (Çalışmalar)

Kaynak: Dr. Keith Philips'in The Making of a Disciple adlı kitabı. Fleming H. Revell Company tarafından 1981 yılında yayımlandı. ISBN 0-8007-1181-5. Giriş Robert E. Coleman tarafından yazılmıştır. Aşağıdaki içerik (çalışma soruları hariç) doğrudan kitaptan alınmıştır ve revizyon yapılmamıştır. Her dersin sırası şöyledir: hafıza ayetini alıntıla; o ayetin tüm İncil bölümünü okuyun; soruları okuyun; içeriği okuyun ve tartışın; ardından kişisel dua isteklerini paylaşın ve her dua, diğer kişinin isteği için bir dua ile bitirin.

Adım 1: Açılış duası

Adım 2: Her kişi anı ayetinden alıntı yapar: [Galatyalılar 2:20](#)

(bkz. <https://biblicalmentoring.org/index.php/training-disciples-to-train-others/>)

"Mesih ile çarmıha gerildim. Artık yaşayan ben değilim, bende yaşayan Mesih. Ve şimdi bedende yaşadığım hayatı, beni seven ve kendini benim için veren Tanrı'nın Oğlu'na olan imanla yaşıyorum."

Adım 3: İncil Bölümü - [Galatyalılar 2'yi okuyun ve tartışın](#)

Adım 4: Kişisel başvurular ve/veya grup tartışmaları için sorular:

1. Apostol Pavlus ile birlikte Mesih ile çarmıha gerildiğimi söyleyebilirim, ama ben ve başkaları gerçek bir dönüşüm olduğunu nasıl anlayabiliriz?
2. Yazarın bir uçak kazası hikayesini anlatmayı öğrenmek mi? Gerçekten kendime ölerек yaşamak hakkında?
3. Mesih'in kefareti ve kurtuluşuna inançla onu takip etme çağrısını ya da emrini şahsen duydunuz mu?
4. Mesih'e Rab olarak itaat etmeye karar verdin mi, O'nun gibi olan öğrenciler yetiştirmek için harekete geçtin mi? Senin gibi mi?
5. Phillips'in "üreme olmadan öğrencilik olmaz" ifadesini kabul ediyor ve onaylıyor musunuz? Eğer öyleyse, eylem planınızı Tanrı'nın bu planı kutsaması için dua edebilecek biriyle paylaşın.

Adım 5: Kitaptan içeriği okuyun ve tartışın:

Yazara göre 2b bölüm – Keith Phillips:

Tanrı'nın kurtuluş armağanı insanın en hayati ihtiyacını karşılasa da, bu insancı, iyilik için yap yaklaşımı, Mesih'in çarmıhta ölmesinin nihai nedenini tamamen görmezden geliyor. Tanrı, insana kurtuluşu öncelikle Oğlunun karakterine sahip insanlar aracılığıyla Kendisine yüce getirmek için verir (Efesliler 1:12). Tanrı'nın görkemi insanın iyiliğinden daha önemlidir (Yeşaya 43:7). Kurtuluşun amacını anlayan kimse, bir kişinin Mesih'in Efendiliğini kabul etmeden kurtulabileceğini tahmin etmeye cesaret edemez. Eğer ben hayatımın Rabbisiysem, Mesih hayatımın Rabbi olamaz. Mesih'in kontrolü elinde tutabilmesi için ölmem gerekiyor. Bir öğrenci olmadan, kendime ölmeden ve günahlarım için ölen Mesih'le özdeşleşmeden öğrenci olamam (Markos 8:34). Bir öğrenci, Ustasını takip eder, hatta çarmıha kadar.

Uzun süre "kendi ölümün" pratik sonuçlarını anlamakta zorlandım. Bu kararlı kendini reddetme hayatımda nasıl şekillenecekti? Galatyalılar 2:20'de meditasyon yaparken nihayet fark ettim: "Mesih ile çarmıha gerildim; ve artık yaşayan ben değilim, Mesih bende yaşıyor..." Diyelim ki 1 Ocak'ta Kansas üzerinde uçarken uçak patladı. Vücudum yere düştü ve çarpışma anında öldüm. Çok geçmeden bir çiftçi cesedimi buldu. Nabız yoktu, kalp atışı yoktu, nefes yoktu. Vücudum soğuktu. Belli ki ölmüştüm. Bu yüzden çiftçi bir mezar kazdı. Ama cesedimi toprağa koyduğunda, üzerini kapatmak için çok karanlıktı. Sabah bitireceğine karar vererek eve döndü. Sonra İsa bana geldi ve dedi ki, "Keith, sen öldün. Dünyadaki hayatın bitti. Ama sana yeni bir hayat nefesi veririm, eğer istediğim her şeyi yapacağına ve nereye göndereceğime söz verirsen." Hemen tepkim şoldu: "Asla! Bu mantıksız. Bu kölelik." Ama sonra iyi bir pazarlık pozisyonunda olmadığımı fark ettim ve hızla aklıma geldim. Tamamen kabul ettim. Anında akciğerlerim, kalbim ve diğer hayati organlarım tekrar çalışmaya başladı. Yeniden hayata döndüm. Yeniden doğdum! O andan itibaren İsa bana ne istese de nereye gitmemi istese de, fazlasıyla istekliydim. Hiçbir görev çok zor değildi, saatler çok uzun değildi, hiçbir yer çok tehlikeli değildi. Hiçbir şey mantıksız değildi. Neden? Çünkü hayatım üzerinde hiçbir iddiam yoktu. Ödünç alınmış zamanda, İsa'nın zamanında yaşıyordum. Keith, 1 Ocak'ta Kansas'ta bir mısır tarlasında öldü. O zaman Pavlus ile şöyle diyebilirim: "Ben Mesih ile birlikte çarmıha gerildim; ve artık yaşayan [Keith] değil, bende yaşayan Mesih..." İşte bu öz-ölümün ve yeniden doğmanın anlamıdır. Mesih'in "Beni Takip Et" emri, yeni yaşamı deneyimlemek için O'nun ölümüne katılma emridir. Yaşayan ölü bir adam olursunuz, tamamen O'na bağlı olursunuz. Hayatın büyük paradoksu bu ölümden muazzam özgürlüğün olmasıdır. Ölü bir adam artık kendi hakları, bağımsızlığı veya başkalarının görüşleriyle ilgilenmez. Çarmıha gerilmiş Mesih ile ruhani bir birlikteliğe girdiğinde, dünyanın çok değerli gördüğü şeyler—zenginlik, güvenlik ve statü—vazgeçti. "Şimdi İsa Mesih'e ait olanlar, bedeni tutkuları ve arzularıyla çarmıha gerdiler" (Galatyalılar 5:24). Mesih ile çarmıha gerilmiş olan haçı kaldıran bir adam, yarın için endişelenmez çünkü geleceği başkasının ellerindedir. Bir iç şehir işçisi, cesur bir sokak hizmeti kurmayı hayal etti. Ama umduğu mucizeler gerçekleşmeyince, başkalarının saygısını uyandırmak için karşılaşmaları çarpıtarak hayali olaylar yaratmaya başladı. Büyüklük vizyonlarının köleliğine kapıldı, kendi beklentilerinin esiri oldu. Bilinçaltı motivasyonu, krallık için kahramanca başarılar göstererek Hristiyan dünyasının hayranlığını ve hayranlığını kazanmaktı. Tutkuları, hayalleri ve vizyonları asla çarmıha gerilmedi. Başarılı olma ve üretme baskısından asla kurtulmadı. Kanıtlayacak hiçbir şeyin, kaybedecek hiçbir şeyinin olmamasının getirdiği o kurtuluşu hiç yaşamadı. Müritlik algısı sapkındı. Tanrı'ya hizmet etmek istiyordu ki şan alabilirdi. Buna karşılık, ölü bir adam Tanrı'nın yüceliği için her şeyi yapacak şekilde özgür olur (Rom 8:10). Sahip olduğu her şeyi ve sahip olduğu her şeyi Tanrı'nın kalıcı eline verir. Mesih'in Efendiliğine teslim olması, verdiği her kararda, söylediği her kelimedede ve düşüncesinde Tanrı'yı memnun etme gücü verir. Bir öğrenci, tüm hayatını ve hizmetini ibadet olarak görür (1 Korinliler 10:31).

Kendi ölümü, onu Tanrı ile olan aşk ilişkisinin tadını çıkarmaya özgür bırakır. Kendi ölüm, öğrenci olmanın zorunlu öncüsüdür. Kendi ölümü deneyimlememiş herhangi bir kişi, çoğalamaz çünkü disiplin sürecinde meşru bir bağlantı olarak nitelendirilmez. İsa şöyle öğretti: "... bir tane buğday toprağa düşüp ölmedikçe, kendi başına kalır; ama ölürse çok meyve verir" (Yuhanna 12:24). Üreme olmadan öğrencilik olmaz. (s. 18b-20)

Adım 6: Kişisel dua isteklerini paylaşarak ve her biriyle diğer istekler için dua ederek bitirin.

Revize 20260826